

Bruxelles, 12. veljače 2021.
(OR. en)

Međuinstitucijski predmet:
2021/0031(COD)

6161/21
ADD 1

AGRI 64
AGRIFIN 19
AGRIORG 19
AGRISTR 10
STATIS 4
CODEC 201

PRIJEDLOG

Od:	Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine DEPREZ
Datum primitka:	12. veljače 2021.
Za:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, glavni tajnik Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2021) 54 final - Annexes 1 to 2
Predmet:	PRILOZI Prijedlogu UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni Uredbe (EZ) br. 138/2004 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regionalnih ekonomskih računa u poljoprivredi

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2021) 54 final - Annexes 1 to 2.

Priloženo: COM(2021) 54 final - Annexes 1 to 2

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 12.2.2021.
COM(2021) 54 final

ANNEXES 1 to 2

PRILOZI

Prijedlogu

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o izmjeni Uredbe (EZ) br. 138/2004 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu
regionalnih ekonomskih računa u poljoprivredi**

PRILOG I.

Prilog I. mijenja se kako slijedi:

(1) U odjeljku „Sadržaj” dodaje se sljedeća točka VII. Regionalni ekonomski računi u poljoprivredi:

„VII. Regionalni ekonomski računi u poljoprivredi

- A. Opća načela
 - 1. Uvod
 - 2. Regionalno gospodarstvo, regionalno područje
 - 3. Bazična jedinica u izradi regionalnih ekonomskih računa u poljoprivredi
 - 4. Metode izrade RERP-a
 - 5. Koncepti rezidentnosti i područja
 - 6. Poljoprivredna industrija i karakteristične jedinice
- B. Transakcije proizvodima
 - 1. Output
 - 2. Intermedijarna potrošnja
 - 3. Bruto investicije u kapital
- C. Transakcije raspodjele i drugi tokovi
 - 1. Opća pravila
 - 2. Dodana vrijednost
 - 3. Potrošnja fiksnog kapitala
 - 4. Subvencije
 - 5. Porezi
 - 6. Naknade zaposlenicima
 - 7. Poslovni višak, neto
 - 8. Kamate, zakupnine

9. Poljoprivredni poduzetnički dohodak: opća pravila izračuna
- D. Kratki pregled provedbe
 1. Uvod
 2. Definiranje regionalne poljoprivrede
 3. Mjerenje poljoprivrednog outputa
 4. Neodvojive nepoljoprivredne sporedne djelatnosti
 5. Intermedijarna potrošnja”;

(2) U točki 1.27. treća alineja zamjenjuje se sljedećim:

„— prema dogovoru, one ne smiju obuhvaćati proizvodnju za bruto investicije u fiksni kapital u obliku nepoljoprivrednih proizvoda (kao što su zgrade ili strojevi) za vlastiti račun. Ta proizvodnja za vlastitu finalnu upotrebu smatra se odvojivom djelatnosti i bilježi se kao proizvodnja lokalnog JVD-a koji je moguće identificirati. Usluge smještaja pružene radnicima kao oblik plaćanja u naravi moraju se tretirati na sličan način (na računu stvaranja dohotka bilježe se kao naknada zaposlenima u naravi)”;

(3) Točka 2.006. zamjenjuje se sljedećim:

„2.006. Cijene u ERP-u trebaju biti iskazane ili kao najbliži cijeli broj ili u točnom iznosu s jednim ili dva decimalna mjesta, ovisno o statističkoj pouzdanosti raspoloživih podataka o cijenama. Relevantne informacije o cijeni inputa i outputa potrebne su za sastavljanje ERP-a.”;

(4) U točki 2.108. podtočka g) zamjenjuje se sljedećim:

„g) naknadu za usluge sadržane u bruto premijama osiguranja koje poduzeću osigurava pokriva od rizika kao što su gubitak stoke, štete od tuče, mraza, požara i olujnih nevremena itd. Preostali iznos, tj. neto premija, predstavlja sastavnicu uplaćene bruto premije iz koje osiguravajuća društva podmiruju odštetne zahtjeve.

Točna podjela bruto premija na navedene dvije sastavnice moguća je samo na razini nacionalnog gospodarstva u cjelini, kao što se čini za potrebe izrade nacionalnih računa. Podjela sastavnice usluga između proizvodnih grana gospodarstva obično se obavlja prema odgovarajućim ključevima raspodjele, a u vezi s izradom input-output tablica. Prema tomu, kada se ova stavka unosi u ERP, potrebno je upućivati na nacionalne račune (za bilježenje subvencija u vezi s osiguravajućim uslugama vidjeti točku 3.063., bilješku 1.).”

(5) U točki 2.136. treća alineja zamjenjuje se sljedećim:

„— promjene u klasifikaciji ili strukturi dugotrajne imovine: npr. promjene ekonomske svrhe poljoprivrednog zemljišta, stoka za mlijeko namijenjena proizvodnji mesa (usp. t. 2.149., bilješka 1.) ili gospodarske zgrade koje su prenamijenjene za privatnu ili drugu ekonomsku upotrebu.”;

(6) Dodaje se sljedeće Poglavlje VII. Regionalni ekonomski računi u poljoprivredi:

„VII. REGIONALNI EKONOMSKI RAČUNI U POLJOPRIVREDI

A. OPĆA NAČELA

1. Uvod

- 7.01. Regionalni računi imaju važnu ulogu u oblikovanju, provedbi i evaluaciji regionalnih politika. Objektivni, pouzdani, dosljedni, relevantni i usklađeni regionalni statistički pokazatelji pružaju čvrst temelj za politike usmjerene na smanjenje ekonomskih i socijalnih neusklađenosti između europskih regija.
- 7.02. Regionalni ekonomski računi u poljoprivredi (RERP) prilagođeni su ekonomski računi u poljoprivredi (ERP) na regionalnoj razini.
- 7.03. RERP se sastoji od istog skupa računa kao i ERP, ali je zbog problema konceptualizacije i mjerenja skup računa za regije ograničenijeg opsega i razine detalja od ERP-a na nacionalnoj razini.
- 7.04. Kao regionalni računi, RERP se izrađuje na temelju izravno prikupljenih regionalnih podataka i nacionalnih podataka raščlanjenih po regijama na temelju procjena. U izradi regionalnih računa zbog nedostatka dovoljno potpunih, pravovremenih i pouzdanih podataka na regionalnoj razini potrebno se služiti procjenama. To podrazumijeva da se neke razlike među regijama ne odražavaju nužno u regionalnim računima (ESA 2010., 13.08.).

2. Regionalno gospodarstvo, regionalno područje

- 7.05. Za sve izrade regionalnih računa, neovisno o tome odnose li se na industrije ili institucionalne sektore, potrebna je stroga definicija regionalnog gospodarstva i regionalnog područja. Poljoprivredna industrija neke regije u teoriji obuhvaća jedinice (poljoprivredna gospodarstva) koje se bave poljoprivrednim djelatnostima (usp. točke od 1.60. do 1.66.) na regionalnom području.
- 7.06. Regionalno gospodarstvo zemlje dio je njezina ukupnog gospodarstva. Ukupno gospodarstvo definira se u smislu institucionalnih jedinica i sektora. Sastoji se od svih institucionalnih jedinica čije je središte prevladavajućeg ekonomskog interesa na ekonomskom području zemlje. Ekonomsko područje ne podudara se u potpunosti sa zemljopisnim (usp. 7.08.). Ekonomsko područje zemlje dijeli se na regionalna područja i na izvanregionalna područja (ESA 2010., 13.09.).
- 7.07. Regionalno područje sastoji se od onog dijela ekonomskog područja zemlje koje je izravno dodijeljeno regiji, kako je utvrđeno u ESA-i 2010. Slobodne zone, uključujući carinska skladišta i tvornice pod carinskim nadzorom, povezane su s regijama u kojima se nalaze.
- 7.08. Međutim, ta podjela područja nije sasvim u skladu s konceptom nacionalnog ekonomskog područja kako se upotrebljava u nacionalnim računima. Izvanregionalno područje sastoji se od dijelova ekonomskog područja zemlje koji se ne mogu izravno povezati s jednom regijom i isključeni su iz RERP-a, tj.:
- (a) nacionalnog zračnog prostora, teritorijalnih voda i epikontinentalnog pojasa u međunarodnim vodama, nad kojima zemlja ima isključiva prava;
 - (b) teritorijalnih enklava (tj. zemljopisna područja u inozemstvu koja prema međunarodnim ugovorima ili međudržavnim

sporazumima koriste državne agencije zemlje (veleposlanstva, konzulati, vojne baze, znanstveni centri itd.);

(c) ležišta nafte, prirodnog plina itd. u međunarodnim vodama izvan epikontinentalnog pojasa zemlje, koja iskorištavaju rezidentne jedinice.

- 7.09. Klasifikacija prema Statističkoj nomenklaturi teritorijalnih jedinica (NUTS) ⁽¹⁾ osigurava jedinstvenu i jednoobraznu raščlambu ekonomskog područja Europske unije. Za nacionalne potrebe regionalni se računi mogu izraditi i na detaljnijoj regionalnoj razini (ESA 2010, 13.12.).

3. Bazična jedinica u izradi regionalnih ekonomskih računa u poljoprivredi

- 7.10. Jedinice koje industrija upotrebljava za regionalne račune su lokalne jedinice prema vrsti djelatnosti (lokalni JVD-i). Lokalni JVD je oblik proizvodne jedinice koji se može promatrati.
- 7.11. Statistički je pristup (industrija) upotrebljavati jedinicu koja se može promatrati, čak i ako se time odstupa od pojedinačne djelatnosti. Kao i kad je riječ o Sustavu nacionalnih računa iz 2008., u ESA-i 2010. prednost se daje statističkom pristupu i zalaže se za lokalni JVD pri izradi nacionalnih računa prema industriji. Stoga se u njima definira ista jedinica za industrije, neovisno o tome je li ona obuhvaćena na regionalnoj ili nacionalnoj razini.
- 7.12. Kao u ERP-u, u RERP-u se kao bazična jedinica za poljoprivrednu industriju upotrebljava poljoprivredno gospodarstvo, „prilagođeno” u skladu s određenim konvencijama radi poštovanja odgovarajućih ciljeva. Za taj izbor postoje dva temeljna razloga. S jedne strane, jedinica „poljoprivredno gospodarstvo” lokalna je jedinica prema vrsti djelatnosti za poljoprivredu (usp. od 1.09. do 1.17.) koja se definira kao dio jedinice prema vrsti djelatnosti (JVD) koji se odnosi na lokalnu razinu. Lokalni JVD isto je tako najprikladnija jedinica za poljoprivrednu industriju, čak i ako uključuje nepoljoprivredne sporedne djelatnosti koje se ne mogu prikazati odvojeno od poljoprivrednih djelatnosti (usp. 1.15. i 1.16., od 1.25. do 1.32.).
- 7.13. Upotreba poljoprivrednog gospodarstva kao bazične jedinice znači uključivanje nepoljoprivrednih sporednih djelatnosti tih gospodarstava u regionalne račune u poljoprivredi (usp. 7.12.). S obzirom na to da je svrha ERP-a mjeriti, opisati i analizirati ostvarivanje dohotka iz poljoprivredne gospodarske djelatnosti, iz njega su isključene jedinice koje se bave isključivo aktivnostima u slobodno vrijeme (npr. povrtnjaci i privatni uzgoj stoke). Nasuprot tomu, jedinice koje se bave samoopskrbnom poljoprivredom uključene su u ERP (usp. 1.24.).
- 7.14. Poljoprivredno gospodarstvo referentna je jedinica u statističkim istraživanjima u području poljoprivrede, neovisno o tome jesu li istraživanja nacionalna ili regionalna. Prednost toga je što se evaluacije outputa u smislu količine mogu temeljiti izravno na statističkim sustavima za mjerenje područja, prinosa, veličina stada itd. Izbor poljoprivrednog gospodarstva omogućuje i bolju računovodstvenu dosljednost.

¹ Uredba (EZ) br. 1059/2003 Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi zajedničke klasifikacije prostornih jedinica za statistiku (NUTS): <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=CELEX:02003R1059-20191113>.

4. Metode izrade RERP-a

- 7.15. U ESA-i (ESA 2010., od 13.24. do 13.32.) se predlažu dvije metode, koje se mogu primijeniti na industrije ili na institucionalne sektore: metoda odozdo prema gore i odozgo prema dolje. Prva se sastoji od prikupljanja podataka na razini jedinica (lokalni JVD-i, institucionalne jedinice) i njihova zbrajanja kako bi se dobila regionalna vrijednost za različite agregate. Metodom odozgo prema dolje regionalne vrijednosti rekonstruiraju se raščlanjivanjem nacionalnih podataka s pomoću pokazatelja koji u što većoj mjeri odražava regionalnu raspodjelu predmetne varijable. Te se dvije metode mogu i kombinirati na različite načine, a ESA te kombinacije naziva „spojem metode odozdo prema gore i metode odozgo prema dolje”. Iako prednost imaju metode odozdo prema gore, u brojnim se slučajevima zapravo upotrebljava „spoj metode odozdo prema gore i metode odozgo prema dolje”.

5. Koncepti rezidentnosti i područja

- 7.16. Ekonomske transakcije poduzeća i kućanstava mogu prelaziti regionalne granice. Poduzeća isto tako mogu poslovati u više regija, na stalnim lokacijama ili na privremenoj osnovi, npr. velika poljoprivredna gospodarstva mogu poslovati u različitim regijama. Stoga je potrebno jasno načelo koje će državama članicama pomoći da regiji dosljedno dodjeljuju tu međuregionalnu aktivnost.
- 7.17. Regionalni računi industrija temelje se na kriteriju rezidentnosti proizvodne jedinice. Svaka industrija na regionalnoj razini odnosi se na skupinu lokalnih JVD-a iste ili slične glavne gospodarske djelatnosti, od kojih svaki ima središte ekonomskog interesa na tom regionalnom području. To središte interesa najčešće je povezano s posebnom dugoročnom lokacijom u regiji, kao što su institucionalne jedinice kojima pripadaju lokalni JVD-i.
- 7.18. Međutim, regionalni računi imaju niz različitih obilježja. Za određene djelatnosti nije uvijek lako definirati regiju kao posebno područje. Odnos između lokacije registriranog sjedišta i fizičke lokacije gospodarstva može biti problem jer se čimbenicima poljoprivredne proizvodnje može upravljati iz registriranog sjedišta u drugoj regiji. Kad je riječ o RERP-u, važno je razlikovati ta dva subjekta, stoga se gospodarstvo mora dodijeliti regiji u kojoj se nalaze njegovi čimbenici proizvodnje, a ne regiji u kojoj se nalazi sjedište. Stoga jedno registrirano sjedište može imati nekoliko jedinica u okviru RERP-a, tj. onoliko koliko je regija rezidentnosti za lokalne JVD-e koji se nalaze izvan regije registriranog sjedišta.
- 7.19. Druga mogućnost, koja se uglavnom ne primjenjuje na nacionalne i regionalne račune, bila bi primjena strogo teritorijalnog koncepta. Taj koncept podrazumijeva da se djelatnosti dodjeljuju području na kojem se zaista obavljaju, neovisno o rezidentnosti jedinica koje su uključene u djelatnost.
- 7.20. Iako rezidentni pristup ima prednost kad je riječ o regionalnoj dodjeli transakcija rezidentnih jedinica, ESA 2010. omogućava ograničeni opseg primjene teritorijalnog pristupa (ESA 2010., 13.21.) To se događa pri stvaranju zamišljenih jedinica za zemljišta i zgrade u regiji ili zemlji u kojoj se ta zemljišta ili zgrade nalaze.

- 7.21. U hipotetskom slučaju u kojem jedinice koje se nalaze u regiji obavljaju djelatnosti samo na svojem regionalnom području, koncept rezidentnosti podudara se s konceptom područja. To je tako i kad je riječ o regionalnoj dodjeli koja se temelji na zamišljenim jedinicama stvorenim za zemljišta ili zgrade i za poduzeća bez pravne osobnosti u drugim zemljama ili u regijama koje se razlikuju od regije rezidentnosti vlasnika.

6. Poljoprivredna industrija i karakteristične jedinice

- 7.22. Industrija se sastoji od svih lokalnih jedinica prema vrsti djelatnosti koje obavljaju istu ili sličnu gospodarsku djelatnost (usp. 1.59.). Poljoprivredna industrija, kako je opisana u ERP-u, u načelu odgovara odjeljku 01 u NACE-u Rev. 2, a razlike su prikazane u točkama od 1.62. do 1.66. Opseg RERP-a utvrđuje se na temelju popisa karakterističnih djelatnosti sastavljenih za ERP. Postoji nekoliko razlika između poljoprivredne industrije u ERP-u, pa stoga i u RERP-u, i industrije uspostavljene za središnji okvir nacionalnih računa (usp. 1.93.).

B. TRANSAKCIJE PROIZVODIMA

- 7.23. Vrednovanje poljoprivrednog outputa obuhvaća niz specifičnih problema. Najvažniji se odnose na sezonske proizvode, uzgoj životinja i vrijeme unosa u račune. Metodologija za ERP pruža precizna pravila kojima se određuje način na koji bi se učinci skladištenja sezonskih proizvoda trebali uzimati u obzir, način na koji bi se uzgoj životinja trebao mjeriti i način na koji bi se proizvodi čija je proizvodnja u tijeku trebali bilježiti. Ta načela treba poštovati pri izradi RERP-ova. Međutim, to ne isključuje određene prilagodbe na nacionalnoj razini, na primjer kad je riječ o uzgoju životinja. Potrebno je istaknuti da ukupno regionalno vrednovanje mora biti jednako vrednovanju u okviru ERP-a.

1. Output

- a) Mjerenje outputa

- 7.24. Output neke regije u RERP-u znači svi proizvodi obuhvaćeni ERP-om koji su u računovodstvenom razdoblju proizvedeni u toj regiji po svim jedinicama poljoprivredne industrije, neovisno o tome jesu li namijenjeni stavljanju na tržište izvan industrije, prodaji drugim gospodarstvima ili, u određenim slučajevima, upotrebi u istom gospodarstvu. Kao posljedica toga:

(a) svi poljoprivredni proizvodi koji izlaze iz gospodarstva u regiji trebali bi se bilježiti kao dio outputa regije, neovisno o njihovu odredištu ili jedinici koja ih kupuje;

(b) određeni poljoprivredni proizvodi koje isto gospodarstvo upotrebljava u obliku intermedijarne potrošnje trebali bi biti uključeni u output regije (usp. 2.056.).

- 7.25. Proces stočarske proizvodnje obično traje nekoliko godina. Pri vrednovanju stoke potrebno je razlikovati životinje klasificirane kao dugotrajna imovina (životinje za rasplod ili vuču, mliječne krave itd.) i kao zalihe (životinje namijenjene uglavnom za proizvodnju mesa). Stoga, kako bi se izbjeglo dvostruko računanje, s transakcijama koje uključuju premještanje životinja između gospodarstava (koje se smatra „pozitivnom” prodajom za gospodarstva koja prodaju stoku i „negativnom” za gospodarstva koja ih kupuju) postupa se kako je utvrđeno u nastavku.

(a) Transakcije između gospodarstava u istoj regiji koje uključuju životinje klasificirane kao dugotrajna imovina međusobno se poništavaju, osim kad je riječ o troškovima prijenosa vlasništva ⁽²⁾. Ne unose se kao prodaja gospodarstava i stoga nisu uključene u output predmetne regije.

(b) Životinje klasificirane kao zalihe i one koje su predmet transakcije između regija smatraju se pozitivnom prodajom (zajedno s izvozom) za regije podrijetla, a životinje kupljene od drugih regija negativnom prodajom (zajedno s uvozom) ⁽³⁾.

(c) Ako se troškovi prijenosa vlasništva (prijevoz, trgovačke marže itd.) odnose na trgovinu životinjama koje su klasificirane kao zaliha, oduzimaju se od outputa. To se događa automatski kad je riječ o kupnjama od gospodarstava u drugim regijama jer su troškovi dio „negativne” prodaje, dok je, kad je riječ o prodaji, pa tako i outputu, potrebna prilagodba za trgovinu životinjama među gospodarstvima u istoj regiji.

b) Vrednovanje outputa

7.26. Output bi se trebao vrednovati po bazičnim cijenama (usp. 2.082.), tj. trebao bi uključivati subvencije na proizvode umanjene za poreze na proizvode. Ta metoda izračuna znači da se porezi i subvencije na proizvode trebaju raščlaniti po regijama.

2. Intermedijarna potrošnja

a) Definicija

7.27. Intermedijarna potrošnja sastoji se od dobara (koja nisu dugotrajna imovina) i tržišnih usluga potrošenih tijekom procesa proizvodnje drugih dobara (usp. 2.097. do 2.109.).

7.28. Pri izradi RERP-ova intermedijarna potrošnja uključuje:

(a) poljoprivredne proizvode kupljene za potrošnju tijekom proizvodnog procesa od drugih gospodarstava (iz iste ili druge regije);

(b) određene proizvode upotrijebljene za potrošnju unutar jedinice, koji se unose kao output (usp. od 2.054. do 2.058. i 7.24.).

7.29. Konkretni slučaj usluga financijskog posredovanja indirektno mjerenih (UFPIM) u regionalnim računima tretira se jednako kao u nacionalnim računima. Ako je procjena stanja kredita i depozita dostupna po regijama, može se upotrebljavati metoda odozdo prema gore. Međutim, procjene stanja kredita i depozita obično nisu dostupne po regijama. U tom se slučaju UFPIM dodjeljuje korisničkoj industriji drugom najboljom metodom: regionalni bruto output ili bruto dodana vrijednost prema djelatnosti služe kao indikatori raspodjele (ESA 2010., 13.40.).

b) Vrednovanje intermedijarne potrošnje

7.30. Svi proizvodi i usluge koji se upotrebljavaju za intermedijarnu potrošnju trebali bi se vrednovati po nabavnoj cijeni (bez odbitnog PDV-a) (usp. 2.110. do 2.114.).

² Sve dok se odgovarajuća kupnja i prodaja obavljaju u istom računovodstvenom razdoblju.

³ Kupnja životinje nikad se ne bilježi kao intermedijarna potrošnja (u osnovi je riječ o stjecanju nedovršene proizvodnje, usp. 2.067.) i output životinja može se izračunati samo neizravno, na temelju prodaje, BIFK-a i promjene zaliha.

3. Bruto investicije u kapital

- 7.31. Bruto investicije za poljoprivredu podijeljene su na:
- (a) bruto investicije u fiksni kapital;
 - (b) promjene zaliha.
- a) Bruto investicije u fiksni kapital (BIFK)
- 7.32. Investicije u fiksni kapital u poljoprivredi nastaju svaki put kad nositelj stekne ili proizvede dugotrajnu imovinu koja je namijenjena za upotrebu kao proizvodno sredstvo u procesu poljoprivredne proizvodnje tijekom razdoblja duljeg od jedne godine. Kriterij dodjele za bilježenje BIFK-a odnosi se na korisničke industrije, a ne na industriju kojoj pripada zakonski vlasnik.
- 7.33. Dugotrajna imovina u vlasništvu višeregionalne jedinice dodjeljuje se lokalnim JVD-ima koji se njome koriste. Dugotrajna imovina koja se upotrebljava za poslovni najam knjiži se u regiji vlasnika imovine, a ona koji se upotrebljava za financijski zajam knjiži se u regiji korisnika (ESA 2010., 13.33.).
- 7.34. Nova imovina koja se uključuje u fiksni kapital unosi se u bruto iznosu, tj. bez odbijanja potrošnje fiksnog kapitala. Osim toga, potrošnja fiksnog kapitala uglavnom se izračunava za tu imovinu. Neto investicije u kapital dobivaju se oduzimanjem potrošnje dugotrajne imovine od bruto investicija u kapital.
- 7.35. Proizvodne jedinice mogu jedna drugoj prodavati postojeću imovinu, kao što su polovni strojevi. Kad se imovina kreće među industrijama i regijama, ukupna cijena koja se plaća trebala bi biti uključena u BIFK u jednoj industriji ili regiji, a dobivenu cijenu trebalo bi oduzeti od BIFK-a u drugoj industriji ili regiji. Troškove prijenosa vlasništva nad imovinom, kao što su pravni troškovi prodaje zemlje i postojećih zgrada, kupac bilježi kao dodatni BIFK, čak i ako dio troškova snosi prodavatelj.
- 7.36. Regionalni BIFK za životinje za rasplod i vuču jednak je razlici kupnje izvan regije (uključujući uvoz) i prodaje drugim regijama (uključujući izvoz), pri čemu se u obzir uzimaju troškovi prijenosa vlasništva prodaje u regiji. Pri agregiranju svih regija važno je da se međuregionalni tokovi međusobno ponište (isključujući troškove prijenosa vlasništva) kako bi zbroj svih regionalnih BIFK-ova bio jednak BIFK-u iz nacionalnih poljoprivrednih računa. Ako se fiksni kapital sastoji od stoke, kao što su životinje za vuču, rasplod ili proizvodnju mlijeka, ta se stoka mora vrednovati – ako se upotrebljava metoda odozdo prema gore – u skladu sa sljedećom konvencijom: prodaja životinja gospodarstvima u drugim regijama čini negativni BIFK, dok kupnja iz drugih regija čini pozitivni BIFK.
- b) Promjene zaliha
- 7.37. Zalihe čini sva imovina koja nije dio fiksnog kapitala i koju u određenom trenutku privremeno drže proizvodne jedinice. Razlikuju se dvije vrste zaliha: zalihe inputa i zalihe outputa (usp. 2.171.).
- 7.38. Za životinje klasificirane kao zalihe, trgovina koja će se uzeti u obzir pri izračunu promjena zaliha uključuje prodaju drugim regijama i kupnju od drugih regija te uvoz i izvoz.

C. TRANSAKCIJE RASPODJELE I DRUGI TOKOVI

- 7.39. Zbog praktičnih poteškoća u dobivanju pouzdanih regionalnih informacija o transakcijama raspodjele u određenim slučajevima,

osobito kada jedinice obavljaju djelatnosti u više regija ili ako regija nije jasno definirano područje u kojem se obavljaju određene djelatnosti, ESA obuhvaća regionalne račune u poljoprivrednoj industriji samo za nekoliko agregata: dodanu vrijednost, subvencije, poreze, naknade zaposlenicima, zakupnine i drugi dohodak, kamate i BIFK.

1. Opća pravila

- 7.40. Transakcije raspodjele bilježe se na obračunskoj osnovi, tj. u trenutku kad nastaje ekonomska vrijednost, dugovanje ili potraživanje, odnosno kad su transformirani ili stornirani ili prestanu postojati, a ne kad je plaćanje stvarno izvršeno. To načelo bilježenja (koje se temelji na pravima i obvezama) primjenjuje se na sve tokove, bez obzira na to radi li se novčanim tokovima ili tokovima koji se javljaju između jedinica ili unutar jedne jedinice.
- 7.41. Međutim, ako se datum nastanka potraživanja (duga) ne može točno odrediti, može se upotrijebiti datum plaćanja ili druga prihvatljiva približna vrijednost na obračunskoj osnovi (usp. 3.007.).

2. Dodana vrijednost

a) Opća pravila

- 7.42. Dodana vrijednost rezultat je proizvodne djelatnosti gospodarstva ili neke od njegovih industrija tijekom određenog razdoblja te je izravnavajuća stavka računa proizvodnje. Riječ je o razlici između vrijednosti outputa i vrijednosti intermedijarne potrošnje. To je ključna stavka u mjerenju produktivnosti gospodarstva ili industrije (usp. 3.013.) ili regije ili industrije u regiji.

b) Vrednovanje dodane vrijednosti

- 7.43. Dodana vrijednost može se unijeti kao bruto vrijednost (bruto dodana vrijednost po bazičnim cijenama) ili kao neto vrijednost (neto dodana vrijednost po bazičnim cijenama), tj. prije ili poslije odbijanja potrošnje fiksnog kapitala. U skladu s metodom za vrednovanje outputa (bazična cijena) i intermedijarne potrošnje (kupovna cijena) dodana vrijednost mjeri se po bazičnoj cijeni (usp. 3.013.).
- 7.44. Upotreba bazičnih cijena znači da se porezi na proizvode i subvencije na proizvode moraju pripisati određenim dobrima i uslugama, koji se potom moraju dodijeliti regijama.
- 7.45. Dodana vrijednost po trošku faktora izračunava se tako da se od dodane vrijednosti po bazičnim cijenama oduzmu drugi porezi na proizvodnju i dodaju druge subvencije na proizvodnju. Neto dodana vrijednost po trošku faktora predstavlja dohodak faktora proizvodnje (usp. 3.014.).

3. Potrošnja fiksnog kapitala

- 7.46. U RERP-u se dobra i usluge koji čine fiksni kapital gospodarstva (kao što su nasadi koji nose višegodišnji urod, strojevi i zgrade, značajna poboljšanja zemljišta, softver, troškovi prijenosa vlasništva neproizvedene imovine itd.) troše i habaju te zastarijevaju kao sredstvo proizvodnje u proizvodnom procesu. Takvo trošenje i habanje te zastarjelost mjere se kao potrošnja fiksnog kapitala. Slično kao i za ERP, potrošnja fiksnog kapitala ne bi se trebala izračunavati za životinje u produktivnoj dobi.

4. Subvencije

- 7.47. Na RERP se primjenjuju ista pravila kao i na ERP: tokovi koji se klasificiraju kao subvencije za poslovanje u ERP-u jednako se klasificiraju u RERP-u, pri čemu se sličan mehanizam primjenjuje za tokove u obliku kapitalnih transfera.

5. Porezi

- 7.48. Na RERP se primjenjuju ista pravila kao i na ERP: različite vrste poreza jednako se klasificiraju u RERP-u i u ERP-u.

6. Naknade zaposlenicima

- 7.49. Za proizvođače, naknade zaposlenicima dodjeljuju se lokalnim JVD-ima u kojima su zaposlenici zaposleni. Ako ti podaci nisu dostupni, naknade zaposlenicima dodjeljuju se u okviru druge najbolje metode koja se temelji na odrađenim satima. Ako nisu dostupne ni naknade zaposlenicima ni odrađeni sati, upotrebljava se broj zaposlenika po lokalnim JVD-ima (usp. ESA 2010., 13.42.).

7. Neto poslovni višak

- 7.50. Neto poslovni višak dobiva se tako da se od neto dodane vrijednosti po bazičnim cijenama oduzmu naknade zaposlenicima i ostali porezi na proizvodnju te dodaju ostale subvencije na proizvodnju.

8. Kamate, zakupnine

- 7.51. Na RERP se primjenjuju jednaka pravila kao na ERP: tokovi koji se klasificiraju kao kamate, zakupnine u ERP-u jednako se klasificiraju u RERP-u.

9. Poljoprivredni poduzetnički dohodak: opća pravila izračuna

- 7.52. Od poslovnog viška oduzima se izravno plativi dohodak od imovine koji proizlazi iz poljoprivrednih djelatnosti i nepoljoprivrednih sporednih djelatnosti, tj. kamate koje se plaćaju na kredite odobrene za te djelatnosti, među ostalim za kupnju poljoprivrednog zemljišta, te zakupnine koje se plaćaju vlasnicima zemljišta (usp. 3.070. do 3.087.).

D. KRATKI PREGLED PROVEDBE

1. Uvod

- 7.53. Cilj je ovog odjeljka istaknuti neke aspekte metodologije, konkretno izbor poljoprivrednog gospodarstva i mjerenje outputa.
- 7.54. Poljoprivredno gospodarstvo referentna je jedinica u statističkim istraživanjima u području poljoprivrede na nacionalnoj i podnacionalnoj razini. To je velika prednost za RERP jer znači da se vrednovanje količina outputa može izravno temeljiti na statističkim sustavima za mjerenje površina zemljišta, prinosa, veličine stada itd. Odabirom gospodarstva omogućuje se i veća dosljednost računâ. Output i troškovi zapravo su povezani s istim skupovima jedinica, čak i ako se metode ekstrapolacije razlikuju od izvora do izvora. Na kraju, odabirom gospodarstva i konceptom karakterističnih djelatnosti i jedinica izbjegavaju se prilagodbe koje bi mogle biti sporne, kao što bi mogao biti slučaj za povrtnjake i privatni uzgoj stoke koji ne obavlja nositelj. Ta konvencija olakšava usporedbu među zemljama. Naime, povezanost sa statističkim podacima u fizičkim količinama, koje su ključne za poljoprivredu i jamče da će mjerenja računovodstvenih unosa biti dosljedna jer se time ograničavaju prilagodbe ili „izvanstatističke” korekcije, očigledno pojednostavnjuje i poboljšava izračun. Ti su aspekti također u skladu s ciljem davanja prednosti pristupu odozdo prema gore u RERP-u.

2. Definiranje regionalne poljoprivrede

- 7.55. Poljoprivredna industrija svake regije sastoji se od svih gospodarstava čiji se faktori proizvodnje nalaze u toj regiji. To načelo, koje je u skladu s konceptom rezidentnosti proizvodnih jedinica, može biti problematično na nekoliko načina: poljoprivredna statistika obično definira lokaciju gospodarstava prema njihovu sjedištu, a ne izravno prema lokaciji faktora proizvodnje. Te dvije lokacije nisu uvijek iste, a učestalost te pojave raste usporedo s veličinom gospodarstva. Stoga bi se pri izradi RERP-a neka gospodarstva trebala ponovno klasificirati po regijama, a u nekim slučajevima čak i podijeliti među regijama. To će vjerojatno biti teško izvesti u praksi, pa bi bilo poželjno zadržati istu lokaciju gospodarstava kao u statističkim istraživanjima. Međutim, taj prijedlog ovisi o dvama uvjetima: kao prvo, metoda utvrđivanja lokacije mora biti ista za sve regije u zemlji, a kao drugo, svi se računovodstveni unosi moraju vrednovati iz izvora koji upotrebljavaju ista pravila za utvrđivanje lokacije gospodarstava.

3. Mjerenje poljoprivrednog outputa

- 7.56. Poljoprivredni output uključuje određene poljoprivredne kulture koje isto gospodarstvo ponovno upotrebljava u obliku intermedijarne potrošnje; to se uglavnom odnosi na proizvode za hranu za životinje. Kad je konkretno riječ o ratarskim kulturama, regionalni output često se može odrediti na temelju količina ubranih u svakoj regiji, kojima se zatim dodjeljuje vrijednost na temelju cijena. U tom se slučaju vrednuje sav output, neovisno o tome je li namijenjen za stavljanje na tržište izvan industrije, prodaju drugim gospodarstvima ili upotrebu u istom gospodarstvu. Output svake regije stoga se prikuplja izravno, u skladu s konceptom koji se primjenjuje u ERP-u i RERP-u. Cijene na temelju kojih se vrednuje output koji čini potrošnju u jedinici isto se tako može temeljiti na regionalnim podacima, u skladu s cijenama po kojima se output stavlja na tržište. Međutim, nedostatak regionalnih podataka o cijenama predstavlja opći problem kad je riječ o vrednovanju (regionalnog) outputa koji se stavlja na tržište i outputa koji čini potrošnju unutar jedinice. Stoga vrednovanje proizvoda koji čine potrošnju unutar jedinice u RERP-u donosi iste poteškoće kao i vrednovanje proizvoda koji se stavljaju na tržište. Očigledno, drukčije je kad se količine ne mogu vrednovati na regionalnoj razini. U tom je slučaju metoda odozgo prema dolje utemeljena na vrednovanju na nacionalnoj razini jedina metoda koja se može upotrebljavati ⁽⁴⁾.
- 7.57. Kad je riječ o životinjama, neovisno o tome klasificiraju li se kao zalihe ili fiksni kapital, u obzir treba uzeti sljedeće točke:
- regionalno vrednovanje promjena zaliha i BIFK-a povezanih sa životinjama jer su ta dva toka zapravo sastavnice neizravne metode izračuna outputa,
 - vrednovanje trgovine životinjama među regijama jer je ta trgovina također sastavnica neizravne metode izračuna outputa,
 - raščlambu uvoznih i izvoznih tokova životinja po regijama,
 - odgovarajući tretman troškova prijenosa vlasništva,
 - mogućnost prilagodbe RERP-a u odnosu na ERP.

⁴

U skladu s primijenjenom metodom potrošnja u jedinici trebala bi se prilagoditi vrijednostima iz ERP-a.

- 7.58. U određenim slučajevima neizravna metoda izračuna outputa životinja može biti prezahtjevna za provedbu na regionalnoj razini. U takvim je slučajevima bolje izračunati output na temelju modela u kojem se upotrebljavaju fizički podaci i zatim te vrijednosti prilagoditi vrijednostima iz ERP-a.

4. Neodvojive nepoljoprivredne sporedne djelatnosti

- 7.59. Postoji nekoliko načina uključivanja neodvojivih nepoljoprivrednih sporednih djelatnosti u RERP, ovisno o vrsti djelatnosti. Neke od tih sporednih djelatnosti visoko su koncentrirane na regionalnoj razini, kao na primjer prerada poljoprivrednih proizvoda. U tom slučaju, vrednovanje outputa količina i cijena može se temeljiti na lokalnim statističkim podacima. Za taj su output vrijednosti u ERP-u *de facto* jednake vrijednostima u RERP-u. Međutim, drugi slučajevi mogu biti zahtjevniji. Na primjer, neke djelatnosti možda nemaju regionalni izvor, posebno ako od početka nisu koncentrirane u određenim regijama. Kad je riječ o drugim djelatnostima, regionalne podatke pružaju statistička istraživanja ili informacije o mikroekonomskim računima (na primjer, mreža računovodstvenih podataka poljoprivrednih gospodarstava), ali nema jamstva da su ti podaci reprezentativni za regiju. Isto tako, podaci mogu biti stari i bez dostupnih izvora za pouzdano ažuriranje. Na kraju, kvalitativni pokazatelji na regionalnoj razini vrlo su rijetki. U svim tim slučajevima vrijednosti ERP-a početna su točka RERP-a i često se moraju primjenjivati metode odozgo prema dolje.

5. Intermedijarna potrošnja

- 7.60. Intermedijarna potrošnja u RERP-u uključuje poljoprivredne proizvode koje upotrebljavaju gospodarstva, neovisno o tome trguju li njima izravno nositelji u istoj regiji ili u različitim regijama ili mijenjaju vlasništvo putem posrednika koji mogu i ne moraju postati vlasnici proizvoda prije nego što ih preprodaju itd. Osim toga, neki poljoprivredni proizvodi za potrošnju unutar jedinice također se unose kao intermedijarna potrošnja, posebno određeni nasadi koji se upotrebljavaju kao hrana za životinje. Kupnja životinja, čak i uvezenih, ne unosi se kao intermedijarna potrošnja.
- 7.61. Prva metoda izračuna intermedijarne potrošnje poljoprivrednih proizvoda na regionalnoj razini izračun je razlike između outputa u RERP-u i onog dijela outputa koji je namijenjen za druge industrije, na osnovi pojedinačnih proizvoda (⁵). Međutim, to nije sasvim točan prikaz intermedijarne potrošnje poljoprivrednih proizvoda u svakoj regiji jer, iako uključuje poljoprivredne proizvode namijenjene za intermedijarnu potrošnju gospodarstava u drugim regijama, ne uključuje poljoprivredne proizvode koji potječu s gospodarstava u drugim regijama. Stoga se intermedijarna potrošnja mora prilagoditi vrijednostima u ERP-u.
- 7.62. Moguća je i metoda izračuna s pomoću sustava poljoprivrednih knjigovodstvenih podataka (FADN) kao izvora informacija. Taj izvor omogućuje vrednovanje intermedijarne potrošnje poljoprivrednih proizvoda neovisno o tome jesu li proizvode prodala druga gospodarstva ili potječu iz drugih izvora, kao što je uvoz. Međutim, FADN ne obuhvaća na potpuno isti način proizvode koje gospodarstvo upotrebljava kao intermedijarnu potrošnju te su stoga potrebne korekcije. Stoga se intermedijarna potrošnja i u tom slučaju mora prilagoditi vrijednostima u ERP-u.”

⁵ Ovdje su isključeni uvezeni poljoprivredni proizvodi (osim životinja).

PRILOG II.

Prilog II. zamjenjuje se sljedećim:

„PRILOG II.

PROGRAM DOSTAVE PODATAKA

Za svaku stavku outputa (stavke od 01 do 18, uključujući podstavke) potrebno je dostaviti vrijednost u bazičnim cijenama i njezine sastavnice (vrijednost u proizvođačkim cijenama, subvencije i poreze na proizvode).

Podatke o računu proizvodnje i bruto investicijama u fiksni kapital potrebno je dostaviti u tekućim cijenama i u cijenama iz prethodne godine.

Sve bi vrijednosti trebale biti izražene u milijunima jedinica nacionalne valute. Input rada trebalo bi iskazati u 1 000 godišnjih jedinica rada (GJR).

Podaci o regionalnim računima u poljoprivredi moraju se dostaviti samo u tekućim cijenama.

1. Račun proizvodnje

		Prijenos koji se odnosi na izvještajnu godinu n			
		a	b	c	d
Stavka	Popis varijabli	Studen godina n (procjene ERP-a)	Ožujak godina n+ 1 (procjene ERP-a)	Rujan godina n+ 1 (konačni podaci o ERP-u)	Lipanj godina n+ 2 (RERP)
01	ŽITARICE (uključujući sjeme)	X	X	X	X
01.1	Pšenica i pir krupnik	X	X	X	X
01.1/1	Meka pšenica i pir krupnik	—	—	X	X
01.1/2	Tvrda pšenica	—	—	X	X
01.2	Raž i suražica	X	X	X	X
01.3	Ječam	X	X	X	X
01.4	Zob i mješavine ljetnih žitarica	X	X	X	X
01.5	Kukuruzno zrno	X	X	X	X
01.6	Riža	X	X	X	X
01.7	Ostale žitarice	X	X	X	X
02	INDUSTRIJSKI USJEVI	X	X	X	X
02.1	Uljano sjeme i plodovi uljarica (uključujući sjeme)	X	X	X	X
02.1/1	Sjeme uljane repice i stočne repe	—	—	X	X
02.1/2	Suncokret	—	—	X	X
02.1/3	Soja	—	—	X	X
02.1/4	Druge uljarice	—	—	X	X
02.2	Proteinski usjevi (uključujući sjeme)	X	X	X	X
02.3	Sirovi duhan	X	X	X	X
02.4	Šećerna repa	X	X	X	X

Stavka	Popis varijabli	Prijenos koji se odnosi na izvještajnu godinu n			
		a	b	c	d
		Studen godina n (procjene ERP-a)	Ožujak godina n+ 1 (procjene ERP-a)	Rujan godina n+ 1 (konačni podaci o ERP-u)	Lipanj godina n+ 2 (RERP)
02.5	Drugi industrijski usjevi	X	X	X	X
02.5/1	Vlaknasto bilje	—	—	X	—
02.5/2	Hmelj	—	—	X	—
02.5/3	Ostali industrijski usjevi: ostalo	—	—	X	—
03	KRMNO BILJE	X	X	X	X
03.1	Kukuruz za silažu	—	—	X	X
03.2	Krmno korijenje (uključujući stočnu repu)	—	—	X	X
03.3	Drugo krmno bilje	—	—	X	X
04	POVRĆE I UKRASNO BILJE	X	X	X	X
04.1	Svježe povrće	X	X	X	X
04.1/1	Cvjetača	—	—	X	—
04.1/2	Rajčica	—	—	X	—
04.1/3	Drugo svježe povrće	—	—	X	—
04.2	Biljke i cvijeće	X	X	X	X
04.2/1	Sadnice	—	—	X	—
04.2/2	Ukrasno bilje i cvijeće (uključujući božićna drvca)	—	—	X	—
04.2/3	Nasadi	—	—	X	—

05	KRUMPIR (uključujući sjemenski)	X	X	X	X
06	VOĆE	X	X	X	X
06.1	Svježe voće	X	X	X	X
06.1/1	Stolne jabuke	—	—	X	—
06.1/2	Stolne kruške	—	—	X	—
06.1/3	Breskve	—	—	X	—
06.1/4	Drugo svježe voće	—	—	X	—
06.2	Agrumi	X	X	X	X
06.2/1	Slatke naranče	—	—	X	—
06.2/2	Mandarine	—	—	X	—
06.2/3	Limuni	—	—	X	—
06.2/4	Drugi agrumi	—	—	X	—
06.3	Tropsko voće	X	X	X	X
06.4	Grožđe	X	X	X	X
06.4/1	Stolno grožđe	—	—	X	—
06.4/2	Ostalo grožđe	—	—	X	—
06.5	Masline	X	X	X	X
06.5/1	Stolne masline	—	—	X	—
06.5/2	Ostale masline	—	—	X	—
07	VINO	X	X	X	X
07.1	Stolno vino	—	—	X	—

07.2	Kvalitetno vino	—	—	X	—
08	MASLINOVO ULJE	X	X	X	X
09	DRUGI POLJOPRIVREDNI PROIZVODI	X	X	X	X
09.1	Biljni materijali koji se u prvom redu upotrebljavaju za pletarstvo	—	—	X	—
09.2	Sjeme	—	—	X	—
09.3	Ostali poljoprivredni proizvodi: ostalo	—	—	X	—
10	OUTPUT BILJNE PROIZVODNJE (01 DO 09)	X	X	X	X
11	ŽIVOTINJE	X	X	X	X
11.1	Goveda	X	X	X	X
11.2	Svinje	X	X	X	X
11.3	Konji	X	X	X	X
11.4	Ovce i koze	X	X	X	X
11.5	Perad	X	X	X	X
11.6	Ostale životinje	X	X	X	X
12	ŽIVOTINJSKI PROIZVODI	X	X	X	X
12.1	Mlijeko	X	X	X	X
12.2	Jaja	X	X	X	X
12.3	Drugi proizvodi životinjskog podrijetla	X	X	X	X
12.3/1	Neprerađena vuna	—	—	X	—
12.3/2	Čahure dudovih svilaca	—	—	X	—
12.3/3	Ostali proizvodi životinjskog podrijetla: ostalo	—	—	X	—
13	OUTPUT ŽIVOTINJA (11 + 12)	X	X	X	X
14	OUTPUT POLJOPRIVREDNIH DOBARA (10 + 13)	X	X	X	X
15	OUTPUT POLJOPRIVREDNIH USLUGA	X	X	X	X
15.1	POLJOPRIVREDNE USLUGE	—	—	X	—
15.2	ZAKUP MLIJEČNE KVOTE	—	—	X	—
16	POLJOPRIVREDNI OUTPUT (14 + 15)	X	X	X	X
17	NEPOLJOPRIVREDNE SPOREDNE DJELATNOSTI (NEODVOJIVE)	X	X	X	X
17.1	PRERADA POLJOPRIVREDNIH PROIZVODA	X	X	X	X
17.2	DRUGE NEODVOJIVE SPOREDNE DJELATNOSTI (DOBRA I USLUGE)	X	X	X	X
18	OUTPUT POLJOPRIVREDNE INDUSTRIJE (16 + 17)	X	X	X	X
19	UKUPNA INTERMEDIJARNA POTROŠNJA	X	X	X	X
19.01	SJEME I SADNICE	X	X	X	X
19.02	ENERGIJA, MAZIVA	X	X	X	X

19.02/1	— električna energija	—	—	X	—
19.02/2	— plin	—	—	X	—
19.02/3	— druga goriva i pogonska goriva	—	—	X	—
19.02/4	— drugo	—	—	X	—
19.03	GNOJIVA I SREDSTVA ZA POBOLJŠANJE TLA	X	X	X	X
19.04	SREDSTVA ZA ZAŠTITU BILJA I PESTICIDI	X	X	X	X
19.05	VETERINARSKI TROŠKOVI	X	X	X	X
19.06	HRANA ZA ŽIVOTINJE	X	X	X	X
19.06/1	— hrana za životinje kupljena od drugih poljoprivrednih gospodarstava	X	X	X	X
19.06/2	— hrana za životinje kupljena izvan poljoprivredne industrije	X	X	X	X
19.06/3	— hrana za životinje proizvedena i potrošena u okviru istoga gospodarstva	X	X	X	X
19.07	ODRŽAVANJE MATERIJALA	X	X	X	X
19.08	ODRŽAVANJE ZGRADA	X	X	X	X
19.09	POLJOPRIVREDNE USLUGE	X	X	X	X
19.10	USLUGE FINANCIJSKOG POSREDOVANJA INDIREKTNO MJERENE (UFPIM)	X	X	X	X
19.11	OSTALA ROBA I USLUGE	X	X	X	X
20	BRUTO DODANA VRIJEDNOST U BAZIČNIM CIJENAMA (18–19)	X	X	X	X
21	POTROŠNJA FIKSNOG KAPITALA	X	X	X	X
21.1	OPREMA	—	—	X	—
21.2	ZGRADE	—	—	X	—
21.3	NASADI	—	—	X	—
21.4	DRUGO	—	—	X	—
22	NETO DODANA VRIJEDNOST U BAZIČNIM CIJENAMA (20–21)	X	X	X	X

2. Račun stvaranja dohotka

Stavka	Popis varijabli	Prijenos koji se odnosi na izvještajnu godinu n			
		a	b	c	d
		Studeni godina n (procjene ERP-a)	Ožujak godina n+ 1 (procjene ERP-a)	Rujan godina n+ 1 (konačni podaci o ERP-u)	Lipanj godina n+ 2 (RERP)
23	NAKNADE ZAPOSLENICIMA	X	X	X	X
24	OSTALI POREZI NA PROIZVODNJU	X	X	X	X
25	OSTALE SUBVENCIJE NA PROIZVODNJU	X	X	X	X
26	FAKTORSKI DOHODAK (22–24 + 25)	X	X	X	X
27	POSLOVNI VIŠAK/MJEŠOVITI DOHODAK (22–23–24 + 25)	X	X	X	X

3. Račun poduzetničkog dohotka

Stavka	Popis varijabli	Prijenos koji se odnosi na izvještajnu godinu n			
		a	b	c	d
		Studeni godina n (procjene ERP-a)	Ožujak godina n+ 1 (procjene ERP-a)	Rujan godina n+ 1 (konačni podaci o ERP-u)	Lipanj godina n+ 2 (RERP)
28	ZAKUPNINE I DRUGI IZDACI KOJE TREBA PLATITI ZA ZAKUP NEKRETNINA	X	X	X	X
29	OBVEZE ZA KAMATE	X	X	X	X
30	POTRAŽIVANJA ZA KAMATE	X	X	X	X
31	PODUZETNIČKI DOHODAK (27– 28–29 + 30)	X	X	X	X

4. Elementi računa kapitala

Stavka	Popis varijabli	Prijenos koji se odnosi na izvještajnu godinu n			
		a	b	c	d
		Studeni godina n (procjene ERP-a)	Ožujak godina n+ 1 (procjene ERP-a)	Rujan godina n+ 1 (konačni podaci o ERP-u)	Lipanj godina n+ 2 (RERP)
32	BIFK U POLJOPRIVREDNE PROIZVODE	—	—	X	X
32.1	BIFK U NASADE	—	—	X	—
32.2	BIFK U ŽIVOTINJE	—	—	X	—
33	BIFK U NEPOLJOPRIVREDNE PROIZVODE	—	—	X	X
33.1	BIFK U OPREMU	—	—	X	—
33.2	BIFK U ZGRADE	—	—	X	—
33.3	OSTALI BIFK	—	—	X	—
34	BRUTO INVESTICIJE U FIKSNI KAPITAL (BEZ ODBITNOG PDV- A) (32 + 33)	—	—	X	X
35	NETO INVESTICIJE U FIKSNI KAPITAL (BEZ ODBITNOG PDV- A) (34–21)	—	—	X	X
36	PROMJENE ZALIHA	—	—	X	X
37	KAPITALNI TRANSFERI	—	—	X	X
37.1	INVESTICIJSKE POTPORE	—	—	X	—
37.2	OSTALI KAPITALNI TRANSFERI	—	—	X	—

5. Input rada u poljoprivredi

Stavka	Popis varijabli	Prijenos koji se odnosi na izvještajnu godinu n		
		a	b	c
		Studeni godina n (procjene ERP-a)	Ožujak godina n+1 (procjene ERP-a)	Rujan godina n+1 (konačni podaci o ERP-u)
38	UKUPNI INPUT RADA U POLJOPRIVREDI	X	X	X
38.1	NEPLAĆENI INPUT RADA U	X	X	X

38.2	POLJOPRIVREDI PLAĆENI INPUT RADA U POLJOPRIVREDI	X	X	X
------	--	---	---	---

”